

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 7.

Tolvte Session.

4de Møde.

Tredagen den 5te Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Alberti (forts.): I de Aar, jeg, saa at sige daglig, har mødt i Skiftecommissionen, har det været Tilfældet flere Gange, at den samme Mand oftere er kommen tilbage som første Medlem af Skifteretten, og jeg skulde tage meget feil, om ikke et af de Medlemmer af Hof- og Stadsretten, der nu fungerer som Skifteforvalter, har været det i 6 Aar. En for et Par Aar siden afdød Hof- og Stadsrets-Assessor havde i et Tidrum af 10 à 12 Aar været 6 Aar i Skifteretten. Det sees altsaa, at Forholdet hidtil factisk har udviklet sig saaledes, at de Assessorer, der eengang ere komne ind i Skifteretten, oftere ere vendte tilbage dertil; jeg skal ikke sige, om det er skeet efter fri Villie fra deres Side, eller om det er skeet efter Valg, men saaledes har der været en egentlig fast Skifteret, og det er meget sandsynligt, at det samme Forhold vil gjentage sig, uden at nærværende Lovudkast kommer ud som Lov. Det har vist egentlig været Hovedspørgsmaalet fra Først af, om der skulde være en særegen af Hof- og Stadsretten uafhængig Skifteret. Om det er det Retteste, skal jeg ikke undersøge; men, efterat dette Spørgsmaal er forkastet, troer jeg, at nærværende Lovudkast er blevet saa godt som overflødig. Skulde der endelig være Tale om en Forandring af en Deel af Hof- og Stads-Retten, saa vilde det vist have været ønskeligt, om den

ærede Justitsminister havde truffet Bestemmelser med Hensyn til andre Dele af den, og jeg skal i den Henseende nævne Auktionsvæsenet. Det er dog erkjendt af alle Praktikere for at være en stor Mangel ved den kjøbenhavnske Retspleie, at enhver Kjendelse, der affiges af Auktionsdirecteuren, er saa at sige uomstødelig, at den kun kan forandres ved en Appel til Højesteret. Det er endvidere oftere udtalt, at det var en Mangel ved Vidneksamrene under Hof- og Stadsretten, at en Kjendelse af en enkelt Dommer der skal medføre Appel til Højesteret, hvis den skal omgjøres. Hvor let vilde det ikke være at lade saadanne Spørgsmaal, som f. Ex. i Vidnesager, afgjøre ved Tilfældelsen af flere Medlemmer af Hof- og Stadsretten, paa selsamme Maade, som det er anordnet ved den yngste Reform i Hof- og Stadsretten, nemlig den, der vedkommer Gjelbscommissionen. Overhovedet trænger det hele kjøbenhavnske Retsvæsen til en gennemgribende Omorganisation. Det er dog den højeste Anomalie og for Ikke-Jurister en uforklarlig Besynderlighed, at naar man i Gjelbscommissionen skal have en Sag paadømt om 21 Rd., saa skal der 5 af Hof- og Stadsrettens Assessorer til; men naar man derimod skal have en Sag, som maaktee dreier sig om 21,000 Rd., paadømt ved Kjøbenhavns Auktionsret, saa skal man nøies med en Dom af een Mand, der ikke engang er Medlem af den Ret, under hvilken han forterer, men som antages for at staae under den. Naar man kommer til Kjøbenhavns Skiftecommission og skal have en Sag paadømt, den være stor eller liden, nøies man med 2 Dommeres Afgjørelse; kommer man atter i